

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้

ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ นอกจากนี้ ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาคือคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาคือความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีความเสี่ยงเปลี่ยนแปลงและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็ก ที่ลดลง และประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนองเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็น ประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดยิ่งขึ้น และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้าง

ความสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงอายุที่จะมีส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยังทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์เนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการ

รองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยี เป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่าง ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีความแปรปรวนมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูงและมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการเนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆสามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนรู้การสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่

สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้าโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการค้าเสรีและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมายระบบภาษีต้องมิกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมี ความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้งานไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัว ซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไป ในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตยยกระดับจุดแข็งและ จุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจ และพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อการพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและ

ความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจน เข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของ ประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ ๒๘

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่

เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็ก gọn เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้นำหลัก“ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัญชาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

และยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ

และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แนวคิดและหลักการ

๑. ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลเป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึดคน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึงและพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๒. หลักการมุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนาสอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาครวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสมการพัฒนาที่สมดุล ดังนั้น จึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๑. พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาคโดยเฉพาะ

๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก-ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนว

สะพานเศรษฐกิจพังกา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) เช่น แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒. พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน ๓๑

๓. พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบบรรณารักษ์ เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๔. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศน์ให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรมและการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรการพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒. สร้างคนให้มีคุณภาพเพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงสามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

๓. สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจนหนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

๔. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกล้ำพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทานพื้นฟูดินยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด : ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย อุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู บึงกาฬ และเลย ควรเน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศน์เพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒. กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร ควรเน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตรส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

๓. กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม

และร้อยเอ็ด ควรเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการและการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทางการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

๔. กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย **อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ** ควรมุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำและระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำการ สร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๕. กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย **นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์** ควรมุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่มและพัฒนาเส้นทาง

โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

๑. โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
๒. โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
๓. โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
๔. โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
๕. โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
๖. โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
๗. โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร)

จุดเน้นทางยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

- จุดเน้นที่ ๑ การท่องเที่ยว
- จุดเน้นที่ ๒ การเกษตร
- จุดเน้นที่ ๓ การค้า การลงทุน

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด

“ส่งเสริมการเกษตรด้วยนวัตกรรม ท่องเที่ยว ๓ ธรรม เชื่อมโยง ๓ ประเทศ มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจสู่อาเซียน”

พันธกิจกลุ่มจังหวัด

“ประสานความร่วมมือในการบริหารจัดการกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการในด้านการท่องเที่ยว การเกษตร และการลงทุน เพื่อเพิ่มขนาดเศรษฐกิจและรายได้ของประชาชนในกลุ่มจังหวัด”

เป้าประสงค์รวม

“การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และรายได้ของประชาชน”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ๔ ด้าน ได้แก่

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาการท่องเที่ยว ๓ ธรรม (ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม)อย่างยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การส่งเสริม พัฒนาการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาสังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาจังหวัดมุกดาหาร

วิสัยทัศน์

“เมืองการค้า การเกษตร การท่องเที่ยวชายโขง เชื่อมโยงอาเซียน”

พันธกิจ

๑. พัฒนาระบบการค้า การลงทุน การเกษตร การท่องเที่ยว และความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน เพื่อเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒. พัฒนาศักยภาพคนให้มีศักยภาพและสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงและพลวัตโลกสู่สังคมฐานความรู้

๓. ส่งเสริมขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม

๔. สร้างความสมดุลของระบบเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเน้นการเพิ่มมูลค่าในภาคเกษตร และสนับสนุนภาคการค้าชายแดนอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว

๒. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างชุมชนให้น่าอยู่ มีความมั่นคง และเป็นธรรม

๓. เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และป้องกันภัยธรรมชาติ

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การยกระดับมาตรฐานการเกษตรและต่อยอดเพื่อเพิ่มมูลค่า

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนเพื่อเชื่อมโยงอาเซียนสู่สากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวตามวิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การเสริมสร้างความมั่นคงชายแดน

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

๑. ด้านเกษตร: เกษตรมูลค่าสูง - โคเนื้อหนองสูง และข้าวอินทรีย์

๒. ด้านท่องเที่ยว:ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม-ท่องเที่ยวตามวิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง

๓. ด้านการค้าการลงทุน: การค้าชายแดน การลงทุน และเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๔. ด้านอุตสาหกรรม : อุตสาหกรรมเกษตร

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดมุกดาหาร

วิสัยทัศน์

“ สังคมนำอยู่สู่เศรษฐกิจการเกษตรดี มีความมั่นคง ดำรงอยู่คู่การท่องเที่ยว หนึ่งเดียวการศึกษาดี มีมาตรฐานสากล บูรณาการสู่อาเซียน ”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดมุกดาหาร **ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างท้องถิ่นเมื่อนำอยู่**

- แนวทางการพัฒนา
๑. เสริมสร้างเมื่อนำอยู่ ชุมชนปลอดภัย ห่างไกลอบายมุข และยกระดับคุณภาพชีวิตให้ประชาชนอยู่ดีมีสุข ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - ๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในจังหวัดมุกดาหารให้ลดลง
 - ๑.๒ ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชน มีความสนใจในด้านกีฬา เพื่อสุขภาพและนันทนาการ
 - ๑.๓ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชนสตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ให้ดีขึ้น
 - ๑.๔ ให้การบริการด้านสุขภาพอนามัยพื้นฐานที่ดี
 - ๑.๕ ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - ๑.๖ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนและสังคมให้อยู่ดีมีสุขตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - ๑.๗ ส่งเสริมความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์
 ๒. พัฒนาการคมนาคมและระบบสาธารณูปโภคให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
 - ๒.๑ พัฒนาการคมนาคม สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย
 - ๒.๒ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน บริการด้านไฟฟ้า น้ำประปา และโทรศัพท์อย่างพอเพียงและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เสริมสร้างเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

- แนวทางการพัฒนา
๑. ส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว เป็นเมืองเศรษฐกิจพิเศษที่มีสภาพแวดล้อมที่ดี รวมทั้งสืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเอกลักษณ์ประจำจังหวัด
 - ๑.๑ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว
 - ๑.๒ ส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยการสนับสนุนความสามารถของผู้ประกอบการ และสร้างเครือข่าย เพื่อพัฒนาศักยภาพการบริการ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ
 - ๑.๓ พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ และเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว โดยร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในจังหวัดมุกดาหาร

๑.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อรองรับการจัดตั้งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างการเกษตรให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมด้านการเกษตรกรรมและพัฒนากิจการตลาดสินค้าธุรกิจชุมชน

๑.๑ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างพอเพียง

๑.๒ ส่งเสริมการเกษตรและอาชีพแก่ประชาชน

๑.๓ ปรับปรุงคุณภาพสินค้าทางการเกษตรสู่ตลาดอาเซียน

๑.๔ พัฒนาคุณภาพสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของจังหวัดมุกดาหาร เพื่อนำเข้าสู่ตลาดอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างประสิทธิภาพของการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ

๑.๒ ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๑.๓ ส่งเสริมการพัฒนาผังเมืองรวมอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เสริมสร้างการศึกษาที่มีมาตรฐานสากล

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๑.๑ ให้บริการด้านการศึกษา และสนับสนุนวัสดุ สื่อ-อุปกรณ์ เพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา พัฒนาเด็กนักเรียนให้เป็นผู้มีคุณภาพ มีทักษะ และศักยภาพตามมาตรฐานการศึกษา และมาตรฐานสากล เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๑.๒ ส่งเสริมการศึกษาของประชาชนในชุมชน ทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

๑.๓ สนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาการศึกษา

๑.๔ ส่งเสริมการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ เสริมสร้างการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมให้มีระบบการบริหารจัดการ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล จัดให้มีช่องทางในการรับทราบข้อมูลข่าวสาร และสนับสนุนให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น อย่างสร้างสรรค์

๑.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการเมืองและการบริหาร

๑.๒ พัฒนาขีดความสามารถในการจัดบริการสาธารณะให้ประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรในการบริหารจัดการ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

- ๑.๓ สนับสนุนการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารและการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน
- ๑.๔ สนับสนุนให้พื้นที่สาธารณะทางสังคมเพิ่มขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระดมความคิดเห็น ปรัชญา ทาริษา และร่วมติดตามตรวจสอบอย่างสร้างสรรค์ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ กำหนดนโยบายสาธารณะ และความต้องการในการพัฒนาท้องถิ่น
- ๑.๕ ส่งเสริมระบบการบริหารจัดการของท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส พร้อมรับการตรวจสอบ
- ๑.๖ ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายภาคประชาชนให้เข้มแข็ง มีบทบาท และมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ เสริมสร้างการผลิต และการจัดการอาหารปลอดภัย

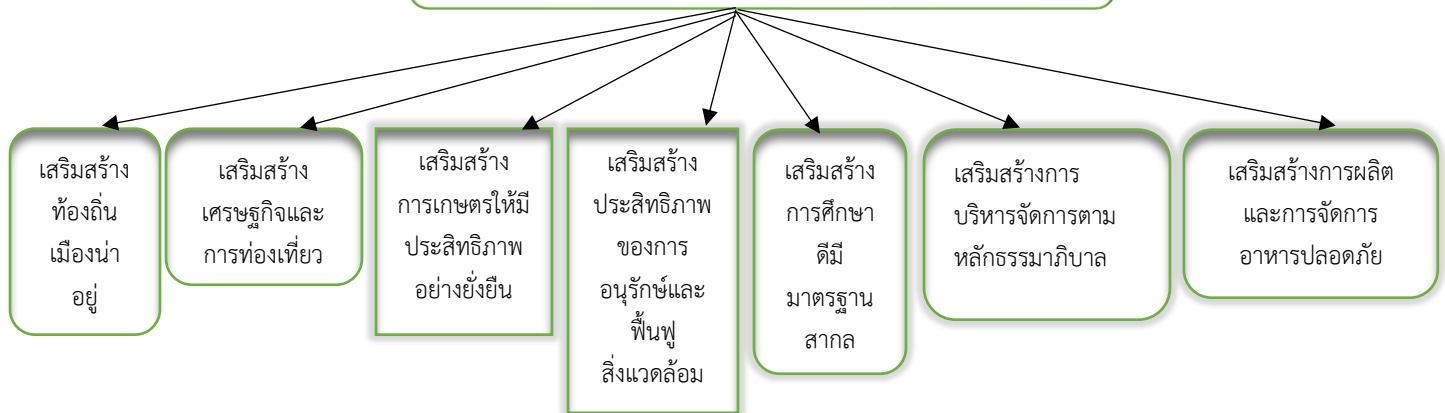
แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และการจัดการอาหารปลอดภัย
 - ๑.๑ สนับสนุนให้มีระบบการควบคุมการนำเข้า โดยเน้นการกำหนดปัจจัยการผลิตหรือการนำเข้าสารเคมีเป้าหมายเข้ามาได้เฉพาะด้าน โดยการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - ๑.๒ จัดทำมาตรฐานควบคุมคุณภาพปัจจัยการผลิตและวัตถุดิบพืชทางการเกษตร ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เน้นการขึ้นทะเบียนควบคุมแหล่งผลิตและจำหน่าย โดยประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึงรวมถึงการปราบปรามผู้กระทำความผิดตามกฎหมาย
 - ๑.๓ รณรงค์การลด ละ เลิก ใช้สารเคมี รวมถึงการสร้างจิตสำนึกให้ผู้บริโภคตระหนักถึงความสำคัญของความปลอดภัยด้านอาหาร โดยการรณรงค์/จูงใจให้มีการบริโภคอาหารที่ปลอดภัยในสัดส่วนที่มากขึ้น การสร้างพฤติกรรมใหม่ในการบริโภค รณรงค์ให้ปลูกผักกินเอง (ผักสวนครัว รั้วกินได้) หรือเชิญชวนให้มีการกินผักพื้นบ้านมากขึ้น
 - ๑.๔ รณรงค์การใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง และปลอดภัย โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และผู้บริโภค
 - ๑.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการให้ความรู้ความเข้าใจ เพื่อยกระดับความรู้ผู้ส่งออก เกษตรกร และร้านค้า ให้มีความตระหนักถึงความสำคัญของการผลิต และการบริหารจัดการอาหารปลอดภัย
 - ๑.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกระบวนการผลิต การขนส่ง การจัดจำหน่ายสำหรับผู้บริโภค อย่างถูกต้องและเป็นธรรม
 - ๑.๗ ส่งเสริมการผลิต การตลาด และการบริโภคพืชผักประจำท้องถิ่น
 - ๑.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีตลาดอาหารปลอดภัยในชุมชน

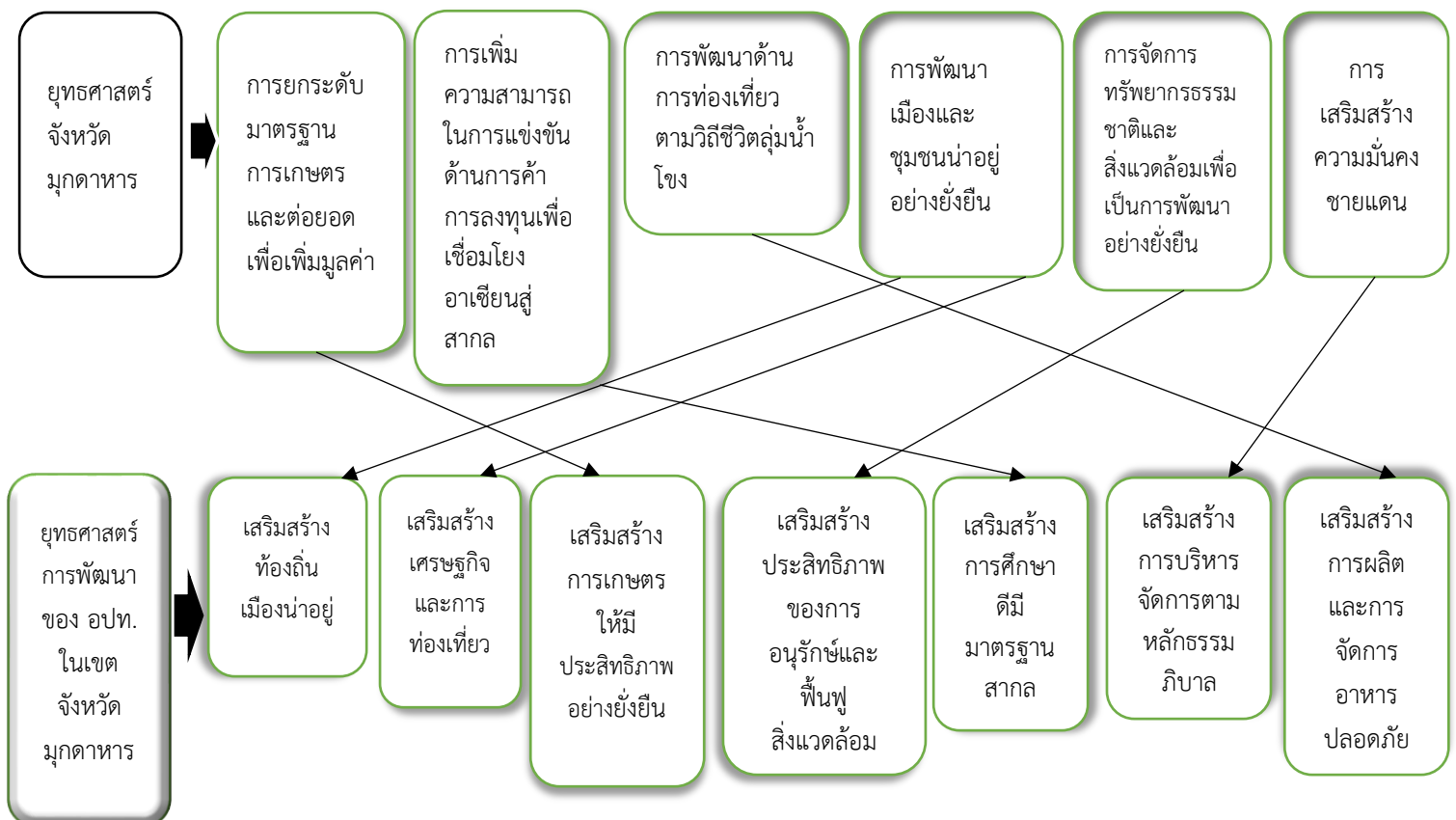
ผังกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดมุกดาหาร

วิสัยทัศน์ “สังคมน่าอยู่ เศรษฐกิจการเกษตรดี มีความมั่นคง ดำรงอยู่คู่การท่องเที่ยวหนึ่งเดียวการศึกษาดี มีมาตรฐานสากล บูรณาการสู่อาเซียน ”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดมุกดาหารกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดมุกดาหาร

๑.๕ ไทยแลนด์ ๔.๐ (THAILAND 4.0)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องมีความสัมพันธ์กับไทยแลนด์ ๔.๐ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้าน เทคโนโลยีกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่ม เครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยี อินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง โดยรายละเอียดไทยแลนด์ ๔.๐ มีดังนี้

ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการพัฒนา เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ ความ หลากหลายเชิงชีวภาพ และ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็ม ด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความ ได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Medtech) สปา (Spa) เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น

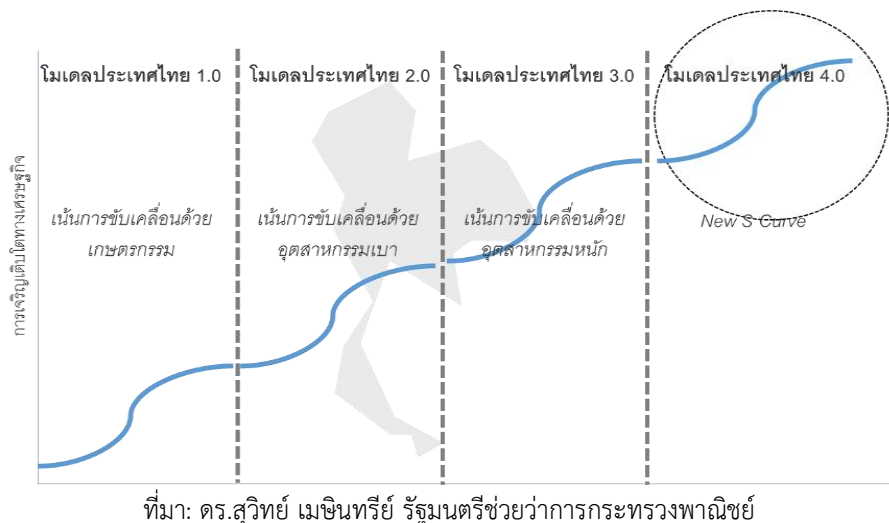
๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

ทิศทางของประเทศไทย ๔.๐

โมเดลประเทศไทย ๔.๐ คือ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไปสู่ “Value-Based Economy” โดยการแปลง **ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ** ให้เป็น **ความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน** โดยต่อยอดความได้เปรียบในอุตสาหกรรมเป้าหมายได้แก่ ๑) กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ ๒) กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ ๓) กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม ๔) กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว และ ๕) กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง

แผนภาพ : โมเดลประเทศไทย ๔.๐ มุ่งสร้างเศรษฐกิจที่มีมูลค่าสูง (Value-based Economy)

ที่มา: ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์

ไทยแลนด์ ๔.๐ เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลตำรวจเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้ารักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ ว่า" มั่นคง มั่นคั่ง ยั่งยืน" ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ เพื่อปรับแก้จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางการพัฒนาประเทศให้เจริญสามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ ๒๑

จากแผนภาพจะเห็นได้ว่า ประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมามีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นไปอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ยุคแรก ยุคแรก คือ ประเทศไทย ๑.๐ มุ่งเน้นภาคการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขาย ยุคที่ ๒ ประเทศไทย ๒.๐ เน้นอุตสาหกรรมแต่เป็นภาคอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตสิ่งของอุปโภคบริโภค ยุคที่ ๓ ประเทศไทย ๓.๐ เป็นอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก เช่น รถยนต์ ปูนซีเมนต์ เหล็ก แก๊สธรรมชาติ เป็นต้น แต่ทั้ง ๓ ยุคที่ผ่านมา นั้น รายได้ประเทศไทยยังคงอยู่ในระดับปานกลาง และยังไม่สามารถหลุดพ้นจากประเทศกับดักรายได้ปานกลางได้ จึงเป็นสาเหตุให้ประเทศไทยต้องปรับตัวพัฒนาด้านเศรษฐกิจมากยิ่งขึ้นตามบริบทของโลก ยุคที่ ๔ ประเทศไทย ๔.๐ จึงเกิดขึ้นเพื่อพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศเศรษฐกิจใหม่ (New Engines of Growth) ที่มีรายได้สูง โดยการวางเป้าหมายให้เกิดขึ้นภายใน ๕-๖ ปีนี้ เมื่อรัฐบาลกำหนดนโยบายการขับเคลื่อนประเทศไทย ๔.๐ ดังนั้น การวางแผนการพัฒนาระดับภูมิภาคจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และให้การพัฒนาประเทศเป็นไปในทุกระดับ ไม่เพียงเฉพาะระดับประเทศเท่านั้น

๒.ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เศรษฐกิจดี มีการคมนาคมสะดวก การศึกษาเด่น ชุมชนเข้มแข็ง ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ๑.การพัฒนาด้านส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและขจัดปัญหาความยากจน
- ๒.การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
- ๓.การศึกษา กีฬานันทนาการและส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๔.การพัฒนาแหล่งน้ำและโครงสร้างพื้นฐาน
- ๕.ด้านการเมืองการบริหาร
- ๖.การจัดทรัพยากรธรรมชาติและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑.เกษตรมีปัจจัยส่งเสริมการผลิตมากขึ้นและเพียงพอต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน
- ๒.ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต
- ๓.ประชาชนมีความรู้และเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลาและเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้
- ๔.ประชาชนมีความสะดวกสบายในการคมนาคมและด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ อย่างครบครัน
- ๕.ประชาชนและชุมชนมีความเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและจัดปัญหาความยากจน

เป้าประสงค์ ๑. ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้

๒. ชุมชนมีความสามารถในการบริหารจัดการตนเองตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. จำนวนครัวเรือนที่มีการพัฒนาทักษะอาชีพเพิ่มขึ้น มีรายได้สามารถพึ่งตนเองได้

๒. ระดับความสำเร็จของชุมชนในการบริหารจัดการตนเอง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑.แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชน	-จำนวนกลุ่มอาชีพมีรายได้เพิ่มขึ้น -จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมการพัฒนาอาชีพ -จำนวนอาชีพที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มสตรี -จำนวนรายจ่ายในครัวเรือนลดลง -จำนวนเกษตรกรมีอาชีพเสริมและเพิ่มรายได้ -จำนวนครั้งในการจัดฝึกอบรมอาชีพ
๒.แนวทางการส่งเสริมปรัชญาหลักเศรษฐกิจพอเพียง	-จำนวนการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช -จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ -ประชาชนสามารถลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ -จำนวนการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น -จำนวนครั้งผลิตภัณฑ์ที่มีการส่งเสริมการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า -จำนวนครั้งที่มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง ฯลฯ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

๑.ยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับมาตรฐานการเกษตรและต่อยอดเพื่อเพิ่มมูลค่า

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างการเกษตรให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์ ๑.ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีในสังคม

๒.ประชาชนได้รับการเสริมสร้างสุขภาพอนามัยที่ดี

๓.ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔.ร้อยละของปัญหายาเสพติดลดลง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑.ร้อยละของประชาชนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒.ร้อยละของประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดีขึ้น

๓.ร้อยละของประชาชนที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔.ร้อยละของปัญหาอาเสพติดลดลง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑.แนวทางการพัฒนาเสริมสร้างคุณภาพชีวิตในสังคม	-จำนวนผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้พิการที่ได้รับความช่วยเหลือ -ร้อยละของผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ติดเชื้อเอดส์ ที่ยื่นขอรับและได้รับสวัสดิการได้รับเงินเบี้ยยังชีพ -จำนวนผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ที่ได้รับการพัฒนาที่อยู่อาศัยที่มั่นคงถาวร -จำนวนครั้งที่ส่งเสริมสุขภาพอนามัยแก่ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ติดเชื้อเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
๒.แนวทางการพัฒนาด้านสาธารณสุขป้องกันและระงับโรคติดต่อ	-จำนวนครั้งที่มีการส่งเสริมความรู้และให้บริการสาธารณสุข -จำนวนครั้งที่มีการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อต่างๆ -จำนวนชุมชนที่ได้รับการส่งเสริมสุขภาพ -จำนวนชมรมสร้างเสริมสุขภาพที่ได้รับการส่งเสริม -ร้อยละของประชาชนในเขตเทศบาลที่ได้รับการดูแลในระบบหลักประกันสุขภาพฯ -จำนวนครั้ง/กิจกรรมที่เสริมเสริมศักยภาพให้กับแกนนำด้านสุขภาพ เช่น อสม. -จำนวนครั้ง/กิจกรรมการอบรมให้ความรู้ด้านแพทย์แผนไทย
๓.แนวทางการพัฒนาการรักษาความสงบเรียบร้อยและป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	-จำนวนครั้งที่ให้ความรู้แก่ประชาชนด้านการป้องกันอุบัติเหตุ/ภัยพิบัติ -จำนวนครั้งที่ให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันอัคคีภัยรวมทั้งการดับเพลิงเบื้องต้น -จำนวนครั้งในการฝึกซ้อมแผนป้องกันและระงับอัคคีภัยของเทศบาลตำบลคำป่าหลาย

๔.แนวทางการพัฒนาการป้องกันและแก้ไขการแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดจนช่วยเหลือผู้เสพยาเสพติด	-ร้อยละของผู้เสพ ผู้ติดยาได้รับการรักษาฟื้นฟูสมรรถนะ -จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบชุมชนสังคม -จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครด้านต่างๆของเทศบาลตำบลคำป่าหลาย เช่น อาสาสมัครตำรวจบ้าน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เครือข่ายประชาชนด้านยาเสพติด -จำนวนกิจกรรมสนับสนุนการดำเนินงานของ-เครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและเฝ้าระวังแพร่ระบาดของยาเสพติด ฯลฯ
--	---

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

๑.ยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคงชายแดน

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เสริมสร้างเมืองท้องถิ่นเมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬานันทนาการและส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรม

เป้าประสงค์

๑.ระบบการศึกษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และบำรุงรักษาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑.ระบบการศึกษาได้รับการพัฒนาและมีคุณภาพที่เพิ่มขึ้น

๒.ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์ และบำรุงรักษาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑.แนวทางการส่งเสริมการศึกษานอกระบบ	-จำนวนศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ชุมชนเชิงสร้างสรรค์ที่มีการจัดตั้ง -จำนวนอินเทอร์เน็ตชุมชนเพื่อประชาชนที่มีการให้บริการ -จำนวนระบบเทคโนโลยีการสื่อสาร เพื่อให้เข้าถึงประชาชนที่ได้รับการพัฒนา ฯลฯ -ร้อยละ ๑๐๐ ของเด็กเล็ก ที่ได้รับการส่งเสริมอาหารเสริม(นม) อาหารกลางวันสำหรับเด็ก

	-จำนวนครั้งที่ได้รับการสนับสนุน/อุดหนุนและส่งเสริมการศึกษาเด็กปฐมวัย
๒.แนวทางการส่งเสริมการศึกษาภาคบังคับ	-จำนวนครั้งในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานศึกษาอย่างมีคุณภาพ -ร้อยละ ๑๐๐ ของนักเรียนที่ได้รับอาหารเสริม(นม)อาหารกลางวัน สำหรับนักเรียน -จำนวนครั้งในการสนับสนุนภาครัฐและเอกชนในกิจกรรมส่งเสริมการศึกษา -ร้อยละในการยกระดับคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างรอบด้านและมีความเป็นมืออาชีพ
๓.แนวทางการส่งเสริมการกีฬาและกิจกรรมนันทนาการ	-จำนวนกิจกรรม/โครงการที่มีการส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการให้กับประชาชน -จำนวนกิจกรรม/โครงการที่มีการส่งเสริมการกีฬาทุกระดับ
๔.แนวทางการส่งเสริมด้านศาสนาวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น	-จำนวนกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมและสืบสานศิลปะวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมฯ -จำนวนศาสนสถานและศาสนวัตถุที่ได้รับการส่งเสริมดูแลรักษาและทำนุบำรุง -จำนวนกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม -จำนวนกิจกรรมที่องค์กรจัดขึ้นเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่องค์กร
๕.แนวทางการส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น	-จำนวนครั้ง/กิจกรรมที่ส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น -จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมประเพณีท้องถิ่น

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

๑.ยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ประตูก้าวเชื่อมโยงอาเซียนสู่สากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เสริมสร้างการศึกษาดีมีมาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านแหล่งน้ำและโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

๑.โครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค สาธารณูปการและบริการสาธารณะมีมาตรฐานครอบคลุมทุกพื้นที่

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจต่อการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑. การปรับปรุง/บำรุงรักษาและก่อสร้างถนนงาน อาคาร สะพาน ทางน้ำ รางระบายน้ำ ทางเท้า ไฟฟ้า ประปาและพัฒนาระบบจราจร	- จำนวนถนนที่ก่อสร้างและซ่อมแซม - จำนวนถนนพร้อมท่อระบายน้ำที่ก่อสร้าง - จำนวนถนนที่ขยายผิวจราจร - จำนวนการก่อสร้างท่อระบายน้ำ ฯลฯ - จำนวนการติดตั้งและขยายเขตไฟฟ้า/ไฟฟ้าสาธารณะ - ครอบคลุมทุกพื้นที่ - การก่อสร้างและควบคุมอาคารเป็นไปตามกฎหมาย - การติดตั้ง ปรับปรุงสัญญาณไฟจราจร - การติดตั้ง ปรับปรุง ซ่อมแซมไฟฟ้าถนน - จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำประปาสะอาดใช้ - จำนวนครั้งในการจัดชุมชนที่น่าอยู่
๒. ก่อสร้าง/ปรับปรุง-บำรุงรักษา ฝายน้ำล้น งานชุด สระน้ำ บาดาล แหล่งน้ำและอุปโภค-บริโภค เพื่อ การเกษตร	- จำนวนฝายชะลอน้ำที่ได้รับการก่อสร้างและปรับปรุง - ซ่อมแซม - จำนวนครั้ง/การชุดลอกสระน้ำและแหล่งน้ำตาม - ธรรมชาติ เพื่อใช้ในการเกษตร - จำนวนบ่อบาดาลที่ได้รับการขุดเจาะเพื่อใช้ในการ - อุปโภค-บริโภค

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการท่องเที่ยวตามวิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างเมืองท้องถิ่นเมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

เป้าประสงค์ ๑. ชุมชนเข้มแข็ง ร่วมคิด ร่วมทำ แก้ไขปัญหาภายในชุมชนของตนเองได้อย่าง มี
ประสิทธิภาพ

๒. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้มีความถูกต้อง รวดเร็ว ตอบสนอง
ความต้องการ

๓. ประชาชนแสดงออกในการมีส่วนร่วมและส่งเสริมตามกระบวนการประชาธิปไตย

ของประชาชนได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

- ๑.ชุมชนมีศักยภาพเข้มแข็งเพิ่มมากขึ้น
- ๒.ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์กรเพิ่มขึ้น
- ๓.จำนวนประชาชนแสดงออกในการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมประชาธิปไตย

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑.แนวทางสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาตำบล	-จำนวนหน่วยงานที่บูรณาการดำเนินงานร่วมกับเทศบาล -ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจในการบริการของเทศบาล -จำนวนรางวัลที่ได้รับจากการสร้างระบบบริหารของเทศบาล
๒.แนวทางพัฒนาศักยภาพประสิทธิภาพขององค์กร	-ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการส่งเสริมความรู้ -จำนวนกิจกรรมที่จัดสำหรับพัฒนาความรู้และทักษะของพนักงาน -ประชาชนมีความพึงพอใจและมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดเก็บและค่าธรรมเนียม -จำนวนโครงการที่สามารถดำเนินการได้ตามแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาล -จำนวนครั้งในการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน
๓.แนวทางส่งเสริมประชาธิปไตยแก่ประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	-จำนวนประชาชนที่สนใจได้มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการเลือกตั้ง

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

๑.ยุทธศาสตร์จังหวัด

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการท่องเที่ยวตามวิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง
 ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างเมืองท้องถิ่นเมืองน่าอยู่
 ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เสริมสร้างเศรษฐกิจและท่องเที่ยว
 ยุทธศาสตร์ที่ ๖ เสริมสร้างการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
เป้าประสงค์

ชุมชนมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในตำบลคำป่าหลายได้รับการจัดการ ดูแล
อนุรักษ์และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑.แนวทางการจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	-จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมช่วย ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม -จำนวนกิจกรรม/โครงการที่เทศบาลจัดการ สิ่งแวดล้อม -จำนวนครั้งที่ได้ติดตาม ตรวจสอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และมลพิษ -จำนวนกิจกรรม/โครงการที่เทศบาลจัดขึ้นให้แก่ ประชาชนในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม -จำนวนครั้ง/โครงการที่มีการจัดกิจกรรมอบรมให้ ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม -จำนวนครั้ง/โครงการในการจัดประชุมการจัดวางผัง เมือง
๒.แนวทางการจัดการระบบกำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูล	-จำนวนกิจกรรม/โครงการที่เทศบาลจัดขึ้นเพื่อ ส่งเสริมให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะ -จำนวนครั้ง/กิจกรรมในการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับ การนำขยะมาทำปุ๋ยหมัก

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

๑.ยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานพัฒนา
อย่างยั่งยืน

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เสริมสร้างประสิทธิภาพของการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์(Positioning)

เทศบาลตำบลคำป่าหลายให้ความสำคัญต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและการ
พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ในด้านต่างๆโดยเฉพาะการปรับปรุง พื้นฟูพัฒนาการจัดบริการสาธารณะ
หรือโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดจนการพัฒนาทางการศึกษา อัน

เป็นฐานรากสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ ให้มีคุณภาพสูง การพัฒนาที่ยั่งยืน ควบคู่กับการพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมต่างๆที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม ความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และแผนพัฒนาระดับต่างๆรวมถึงการพิจารณา เทศบาลตำบลคำป่าหลาย จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๖ ยุทธศาสตร์ดังนี้

- ๑.การพัฒนาด้านส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและจัดปัญหาความยากจน
- ๒.การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
- ๓.การศึกษา กีฬานันทนาการและส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๔.การพัฒนาแหล่งน้ำและโครงสร้างพื้นฐาน
- ๕.ด้านการเมืองการบริหาร
- ๖.การจัดทรัพยากรธรรมชาติและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลคำป่าหลาย มุ่งพัฒนา ๖ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและจัดปัญหาความยากจน ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ ยุทธศาสตร์การศึกษา กีฬานันทนาการและส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำและโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ด้านการเมืองการบริหาร ยุทธศาสตร์การจัดทรัพยากรธรรมชาติและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๓.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลคำป่าหลายได้ทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม(SWOT Analysis)ที่เกี่ยวข้องขององค์กรเพื่อสนับสนุนการวางแผนการจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยได้จำแนกผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อน และปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาสและอุปสรรคของเทศบาลตำบลคำป่าหลาย โดยสรุปเฉพาะประเด็นที่สำคัญได้ดังนี้

จุดแข็ง (S:STRENGTH)

- ๑.ราษฎรมีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง
- ๒.ราษฎรมีการปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น ยางพารา มันสำปะหลัง อ้อย
- ๓.มีแหล่งรองรับผลผลิตทางการเกษตร เช่น โรงงานผลิตยางแท่งจากยางพารา โรงงานแปรรูปมัน
- ๔.เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง
- ๕.มีโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสและมีมัธยมศึกษา การศึกษานอกระบบตามอัธยาศัยสามารถรองรับการเรียนของเด็กนักเรียนได้อย่างเพียงพอ
- ๖.มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพในพื้นที่ ๓ แห่ง เพื่รองรับในการดูแลส่งเสริมสุขภาพประชาชน
- ๗.ผู้นำชุมชนสมานสามัคคีไม่มีปัญหาในการร่วมกันปกครองและบริหารการพัฒนา
- ๘.มีหน่วยงานในการส่งเสริมอาชีพเพื่อสร้างรายได้ เช่น องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

จังหวัดมุกดาหาร ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน สถานีพัฒนาที่ดิน

๙.มีหน่วยงานในการให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น สถานีตำรวจ

ศูนย์อพพร.

๑๐.มีขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีของท้องถิ่น

๑๑.มีโครงสร้างการคมนาคมขนส่งสามารถติดต่อได้ตลอดพื้นที่ทั้งจังหวัด มีถนนสาย

หลักตัดผ่านในการเดินทางอย่างสะดวกสบาย

๑๒.พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม

๑๓.เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน สามารถแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากที่สุด

๑๔.ชุมชนได้รับการดูแลการบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานจากเทศบาล

จุดอ่อน (W:WEAKNESS)

๑.ขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งเพื่อร่วมกันเป็นกลุ่มผู้ผลิต

๒.ประชาชนขาดความตระหนักในการดูแลรักษาสุขภาพอนามัย

๓.ประชาชนขาดความตระหนักในการที่จะเรียนรู้ในการพัฒนาอาชีพ

๔.ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้และอาชีพไม่แน่นอน

๕.ขาดแคลนน้ำอุปโภคในช่วงหน้าแล้ง(ฤดูร้อน)

๖.ปัญหาหนี้สินของเกษตรกร

๗.การดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆของเทศบาลลงสู่พื้นที่ยังไม่ชัดเจนและกระจายไม่ทั่วถึงในทุกเขตพื้นที่ของหมู่บ้าน

๘.การบริหารจัดการงบประมาณไปสู่หมู่บ้านไม่ทั่วถึงและต่อเนื่อง รวมทั้งขาดการบริหารสัดส่วนการใช้งบประมาณในการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นเฉพาะการพัฒนาในบางเรื่องมากเกินไป โดยเฉพาะเรื่องโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ อาทิเช่น ถนน รางระบายน้ำ ซ่อมแซมถนนลูกรัง ซ่อมแซมถนน คสล.

๙.บุคลากรภายในองค์กรขาดการพัฒนาศักยภาพของตนเองในด้านทักษะความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางอย่างต่อเนื่องบุคลากรของเทศบาลตำบลคำป่าหลายบางส่วนยังขาดความรับผิดชอบในภาระหน้าที่และขาดการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

๑๐.ระบบฐานข้อมูลองค์กรยังไม่สมบูรณ์ และขาดการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ

๑๑.ประชาชนไม่มีความรู้สึกในที่ดินทำกินของตนเอง

๑๒.ขาดการสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ตรงกันทั้งในส่วนของภาคประชาชน และบุคลากรในองค์กร ก่อให้เกิดเป็นปัญหาในการเชื่อมโยงการดำเนินงานต่างๆร่วมกัน

๑๓.ผู้นำหมู่บ้านบางส่วนยังขาดความเข้าใจ่องแท้ในเรื่องของระบบการบริหารและการพัฒนาต่างๆในเชิงนโยบายเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

๑๔.ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน และหมู่บ้านบางส่วนภายในพื้นที่ต่อการพัฒนาแก้ไขในด้านต่างๆอย่างแท้จริง

โอกาส(O:OPPORTUNITY)

๑.นโยบายในการกระจายอำนาจ รวมถึงการจัดงบประมาณจากส่วนกลางลงสู่ท้องถิ่น ส่งผลให้การดำเนินงานด้านการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่างๆในชุมชนท้องถิ่น เอื้อต่อการบริหารจัดการที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการมากขึ้น

๒.พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจมีหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ โดยที่หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.นโยบายการกระจายอำนาจเป็นสาเหตุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับบทบาท ภารกิจ หน้าที่ และพัฒนาระบบบริหารงานของท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและระบบบริหารจัดการที่ดี

๔.มีสถานศึกษา ศูนย์การเรียนรู้ ศูนย์ฝีมือแรงงานและแหล่งรองรับผลิตผลทางการเกษตรและส่งเสริมรายได้

๕.การเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน จะส่งผลให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความมั่นคงซึ่งเอื้อต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาต่างๆของเทศบาล

๖.มี พ.ร.บ.สภาองค์กรชุมชน ที่สนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถจัดการตนเองได้อย่างยั่งยืน เป็นปัจจัยเอื้อต่องานพัฒนาชุมชนของเทศบาล

๗.แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนแปลงผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคงและยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๘.แนวทางการพัฒนาประเทศที่ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นกรอบแนวทางที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม

๙.นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต นับเป็นส่วนสนับสนุนซึ่งทางเทศบาล ตำบลคำป่าหลายสามารถนำมาปฏิบัติเพื่อการพัฒนาได้

๑๐.รัฐบาลมีนโยบายและให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงการป้องกัน และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

ปัญหา อุปสรรคหรือข้อจำกัด (T:THREATS)

๑.สถานการณ์ทางเศรษฐกิจระดับประเทศ ในระดับภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

๒.เกิดภัยแล้งยาวนาน ทำให้ขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภค ในช่วงหน้าแล้ง(ฤดูร้อน)และฝนจะตกหนักในช่วงฤดูฝนทำให้เกิดปัญหาต่างๆเช่น อุทกภัย วาตภัย

๓.ประชาชนขาดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.การใช้ทรัพยากรไม่คุ้มค่า ฟุ่มเฟือย

๕.กฎหมายหรือระเบียบขั้นตอน ข้อบังคับทางราชการในการดำเนินงานด้านต่างๆมีความซับซ้อน ก่อให้เกิดความล่าช้าไม่สามารถแก้ไขปัญหาหรือจัดการเรื่องต่างๆได้อย่างทันที่

๖.ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

๗.โครงการพัฒนาของภาครัฐไม่สามารถตอบโจทย์ปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงจุด

๘.วิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนโดยรวม

๙.สัดส่วนประชากรผู้สูงอายุต่อวัยทำงานและเด็กมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

๑๐.วิกฤตความแปรปรวนทางธรรมชาติและสภาวะโลกร้อน

๑๑.การเมืองขาดเสถียรภาพ รัฐบาลเปลี่ยนแปลงบ่อย ส่งผลต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาในทุกระดับของประเทศ สถานการณ์ทางการเมืองที่ยังไม่นิ่งส่งผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

๑๒.นโยบายสำคัญของรัฐบาลบางนโยบายอาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในชุมชนในด้านลบซึ่งทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาของพื้นที่

๑๓.วิกฤตด้านคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่ดั่งามของไทยเสื่อมถอย ปัญหาวัยรุ่นและการแพร่ระบาดของยาเสพติด

๑๔.ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐเป็นสาเหตุทำให้เกิดความขัดแย้งในสังคม

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลตำบลคำป่าหลาย ด้วยเทคนิคSWOT (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

๑.ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weakness)
๑.เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒.องค์กรมีความพร้อมในการดำเนินงานด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ๓.ผู้บริหารให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพ	๑.ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่เอื้อต่อการดำเนินงาน

โอกาส(Opportunity)	อุปสรรค(Threats)
๑.แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญ ๒.ตามรัฐธรรมนูญกำหนดให้เรียนฟรี ๑๒ ปี	๑.บุคลากรด้านการศึกษายังไม่เพียงพอ ๒.โรงเรียนยังขาดแคลนสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อการสอน และวัสดุทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ๓.ผู้ปกครองยังมีค่านิยมส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ๔.ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมการสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

๒.ด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weakness)
๑.ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญ	๑.ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพต่างๆ

โอกาส(Opportunity)	อุปสรรค(Threats)
๑.เป็นนโยบายที่รัฐบาลให้ความสำคัญ ๒.การเกษตรเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญของจังหวัด ๓.พื้นที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสมแก่การทำการเกษตร ๔.การคมนาคมขนส่งสะดวก	๑.ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ๒.เทคโนโลยีสมัยใหม่ราคาแพง ๓.ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ แต่ต้นทุนการผลิตสูง ๔.การใช้สารเคมีในการเกษตร

๓.ด้านสังคม

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weakness)
๑.ผู้บริหารให้ความสำคัญ ๒.เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อบท.	๑.ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่ อบท.ไม่เอื้อต่อการดำเนินงาน

โอกาส(Opportunity)	อุปสรรค(Threats)
๑.การกีฬา -รัฐส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย ๒.ยาเสพติด -รัฐให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาเสพติด ๓.สังคมสงเคราะห์ -นโยบายกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ๔.ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน -ในตำบลมีสายตรวจและอปพร.คอยดูแลความปลอดภัย ๕.สาธารณสุข -มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล -มีอาสาสมัครสาธารณสุขของหมู่บ้าน	๑.การกีฬา -ขาดอุปกรณ์ในการเล่นกีฬา -ขาดผู้มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านในการให้คำแนะนำอย่างถูกวิธี ๒.ยาเสพติด -มีการลักลอบผลิต/จำหน่าย -ความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว -ความเจริญทางวัตถุ/ค่านิยมในสังคมปัจจุบัน ๓.สังคมสงเคราะห์ -ไม่รู้สิทธิของตัวเองในการขอความช่วยเหลือ -จำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นในสังคม ๔.ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน -เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอและดูแลไม่ทั่วถึง ๕.สาธารณสุข -โรคติดต่อตามฤดูกาล เช่น ไข้เลือดออก

๔.ด้านบริการสาธารณะ

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weakness)
๑.ผู้บริหารให้ความสำคัญ ๒.เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อปท.	๑.มีงบประมาณในการพัฒนาไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

โอกาส(Opportunity)	อุปสรรค(Threats)
๑.เป็นนโยบายที่ยุทธศาสตร์จังหวัดให้ความสำคัญ	๑.ถนนในตำบลยังไม่ได้รับการพัฒนาให้มีมาตรฐาน ๒.การบรรทุกน้ำหนักเกินและไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร

๕.ด้านสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weakness)
๑.ผู้บริหารให้ความสำคัญ ๒.เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อปท.	๑.ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่ อปท.ไม่เอื้อต่อการดำเนินงาน

โอกาส(Opportunity)	อุปสรรค(Threats)
๑.เป็นนโยบายที่ยุทธศาสตร์จังหวัดให้ความสำคัญ	๑.ประชาชนขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

๖.ด้านการบริหารจัดการที่ดี

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weakness)
๑.ผู้บริหารให้ความสำคัญ ๒.เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อปท. ๓.มีการรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคส่วน	๑.ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีจำนวนมากและมีการ ปรับเปลี่ยนบ่อยครั้ง ทำให้การปฏิบัติงานยุ่งยากมาก ขึ้น

โอกาส(Opportunity)	อุปสรรค(Threats)
๑.เป็นนโยบายที่ยุทธศาสตร์จังหวัดให้ความสำคัญ	๑.ประชาชนขาดความเข้าใจในการทำงานของภาค ราชการ และยังไม่ให้ความร่วมมือด้านการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาท้องถิ่น